

forslaget, er der ingen som helst Anledning til at komme ind paa Enkeltheder. Selvfølgelig reserverer jeg mig Stillingen til de forskellige Enkeltheder i Lovforslaget; men jeg skal samtidig i nær Tilslutning til de Udtalelser, som faldt fra Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Kirk, sige, at der, naar et Lovforslag af denne Art fremsættes, forhaabentlig i Begyndelsen af næste Samling, for mit Partis Vedkommende vil være Ønske om at drøfte det ikke alene omhyggeligt, men ogsaa velvilligt, og om at fremskynde Behandlingen saa meget som muligt. Men paa dette Tidspunkt af Samlingen vil der umuligt kunne blive Tid til den rolige og indgaaende Drøftelse af Enkelthederne, som er fornøden. Med disse Ord skøler jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse med de Ændringer, som er bebudede af den højtærede Minister til anden Behandling.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker for den overordentlig elskværdige Modtagelse, som mine Udtalelser mødte. Jeg forstod ganske vist ikke, hvad det ærede Medlem Hr. Trier mente med mine „konservative Tilbøjeligheder“. Jeg synes netop, at det er det ærede Medlem, som viser meget konservative Tilbøjeligheder, idet han, hvor Talen er om et Lovforslag, som er i den Grad gennemarbejdet baade i Retsplejeudvalget og forskellige andre Steder af sagkyndige, af det ærede Medlems Meningsfæller i Landstinget — jeg kunde blive ved —, er saa konservativ, at han endog vil have det gennem to Ting. Det har noget forbavset mig. Men jeg har bøjet mig som Medlem af et frisindet, et virkelig frisindet Ministerium, der ikke hænger sig i gamle Doktriner.

Trier: Jeg tror godt, at den højtærede Minister og jeg kan blive enige om et Etkammersystem, men jeg vil gerne have, at det skal være Folketinget, der er det ene Kammer. Ministerens konservative Tilbøjeligheder viser sig i, at han vil have, det skal være Landstinget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om nogle midlertidige Bestemmelser vedrørende de private Skove i de sønderjydske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1537).

Formanden: Denne og den følgende Sag paa Dagsordenen kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Af en under Landbrugsministeriet nedsat Kommission til Overvejelse af Skovlovgivningen er Ministeriet blevet anmodet om, at der maatte blive vedtaget en midlertidig Skovlovgivning — gældende indtil Kommissionen faar tilendebragt sit Arbejde, og der bliver vedtaget en endelig Lov —, der gjorde Bestemmelserne i Skovforordningen af 1805 mere effektive, og dernæst om, at der maatte blive vedtaget en midlertidig Skovlov for de sønderjydske Landsdele, hvor de gamle kongerigske Regler ikke gælder. I Overensstemmelse hermed har jeg i det andet høje Ting fremsat to af den nævnte Kommission udarbejdede Forslag til midlertidige Love, men under Udvalgsbehandlingen kom der forskellige Anskuelser frem, og navnlig var man, saa vidt jeg har kunnet forstaa, tilbøjelig til at mene, at det bedste vilde være, om Kommissionen fremskyndede sit Arbejde saa meget, at man snarest kunde komme til at tage Stilling til den varige Skovlovgivning. Det vil altsaa ikke kunne ventes, at disse to midlertidige Skovlove bliver gennemført i denne Rigsdagssamling. For de sønderjydske Landsdeles Vedkommende er Forholdet imidlertid det, at der foruden en forældet Bestemmelse fra det 18de Aarhundrede i Øjeblikket egentlig kun gælder en af den interallierede Kommission udstedt Forordning, der indeholder ret vidtgaende Straffebestemmelser — endog Bestemmelser om Fængselsstraf — for ulovlig og for for vidtgaende Hugst. Det forekommer mig, det vilde være ønskeligt, at denne Forordning snarest ophæves; men hvis der ikke sættes noget andet i Stedet, vil dette ogsaa rumme en